

Jeanne era o fetiță căreia îi plăcea
să se joace, să cânte și să danseze.

Era veselă ca o ciocârlie,
cât timp stătea afară.



De îndată ce mama ei o ruga să facă ceva, atitudinea ei se schimba și nu se putea abține să nu spună nu.
NU, NU și iar NU!



Mama începu să își pună o mulțime de întrebări.



Nici Jeanne nu putea explica ce se întâmplă.
Cine era micul dragon din ea care spunea întotdeauna nu?



Seara era și mai rău. Jeanne era un adevărat vârtej
și întorcea toată casa cu susul în jos.

Mama îi spunea:

— Jeanne! Pune lucrurile în ordine, închide televizorul,
ne pregătim pentru cină!

— NU, NU, NU!, răspundea fetița.
Dar mama nu ceda.

